

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

4 лютого 2019 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 162/вс-19

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого - Заріцької А.О.,

членів Комісії: Весельської Т.Ф., Прилипка С.М.,

розглянувши питання про проведення співбесіди за результатами дослідження досьє кандидата Дуковської Таміли Миколаївни на зайняття вакантної посади судді Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду у межах процедури конкурсу, оголошеного Вищою кваліфікаційною комісією суддів України 2 серпня 2018 року,

встановила:

Рішенням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (далі - Комісія) від 2 серпня 2018 року № 185/зп-18 оголошено конкурс на зайняття 78 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду, з яких 23 посади до Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду.

Дуковська Т.М. 25 серпня 2018 року звернулася до Комісії із заявою про проведення стосовно неї кваліфікаційного оцінювання для участі в конкурсі на посаду судді Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду за спеціальною процедурою призначення.

Комісією 16 жовтня 2018 року ухвалено рішення № 118/вс-18 про допуск, зокрема, Дуковської Т.М. до проходження кваліфікаційного оцінювання для участі в конкурсі на посади суддів Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду.

Рішенням Комісії від 18 жовтня 2018 року № 231/зп-18 призначено кваліфікаційне оцінювання 173 кандидатів на зайняття 23 вакантних посад суддів Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду, зокрема Дуковської Т.М.

Згідно з пунктом 4 частини п'ятої статті 81 Закону України від 2 червня 2016 року № 1402-VIII «Про судоустрій і статус суддів» (далі - Закон) за результатами кваліфікаційного оцінювання кандидата на посаду судді апеляційного суду, вищого спеціалізованого суду або Верховного Суду

Комісія ухвалює рішення про підтвердження або непідтвердження здатності такого кандидата здійснювати правосуддя у відповідному суді та визначає його рейтинг для участі у конкурсі.

Згідно з частинами першою та другою статті 83 Закону кваліфікаційне оцінювання проводиться Комісією з метою визначення здатності кандидата на посаду судді здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними законом критеріями. Такими критеріями є: компетентність (професійна, особиста, соціальна тощо), професійна етика та доброчесність.

Відповідно до пункту 1 глави 6 розділу II Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 3 листопада 2016 року № 143/зп-16 (далі - Положення), встановлення відповідності кандидата на посаду судді критеріям кваліфікаційного оцінювання здійснюється членами Комісії за їх внутрішнім переконанням відповідно до результатів кваліфікаційного оцінювання.

Згідно зі статтею 85 Закону кваліфікаційне оцінювання проходить у два етапи: 1) складення іспиту; 2) дослідження досьє та проведення співбесіди.

На першому етапі кваліфікаційного оцінювання кандидат Дуковська Т.М. за результатами анонімного письмового тестування набрала 72 бали, за виконання практичного завдання - 78,5 бала, у зв'язку з чим рішенням Комісії від 20 грудня 2018 року № 323/зп-18 допущена до другого етапу кваліфікаційного оцінювання «Дослідження досьє та проведення співбесіди».

Відповідно пункту 20 розділу III Положення під час співбесіди обов'язковому обговоренню із суддею (кандидатом) підлягають дані щодо його відповідності критеріям професійної етики та доброчесності.

Заслухавши доповідь члена Комісії Весельської Т.Ф., пояснення кандидата Дуковської Т.М., уповноваженого представника Громадської ради доброчесності Марчука А.Я., та, вивчивши й оцінивши матеріали досьє кандидата, колегія Комісії приходить до таких висновків.

Громадською радою доброчесності 24 січня 2019 року затверджено висновок про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Дуковської Т.М. критеріям доброчесності та професійної етики.

В обґрунтування висновку зазначено, що кандидат Дуковська Т.М. у 2017 році не задекларувала будь-яких отриманих доходів і за інформацією її досьє у 2017 році доходів не отримувала взагалі. Водночас у розділі 11 «Доходи, у тому числі подарунки» декларації за 2017 рік її чоловіка Дуковського О.Л., який є суддею Апеляційного суду Кіровоградської області, наявні відомості, що кандидат отримала дохід від зайняття незалежною професійною діяльністю, однак його розмір не зазначено, у зв'язку з тим, що член сім'ї, яким у даному випадку є сама кандидат, такої інформації не надав.

Водночас на порталі «Судова влада» наявна інформація, що Дуковська Т.М. у 2017 році брала участь у судовому розгляді справи № 396/993/16-ц Апеляційним судом Кіровоградської області та Новоукраїнським районним судом Кіровоградської області, що свідчить про фактичне здійснення нею професійної діяльності у 2017 році. За таких

обставин, на думку Громадської ради доброчесності, кандидат безпідставно не задекларувала доход, отриманий у 2017 році.

Під час співбесіди кандидат Дуковська Т.М. надала пояснення, відповідно до яких вона є фізичною особою, котра здійснює незалежну професійну діяльність, а тому перебуває на податковому обліку. Відповідно до чинного податкового законодавства, оподаткуванню підлягає сукупний чистий дохід, визначений як різниця між доходом (гонораром) і документально підтвердженими витратами, необхідними для провадження незалежної професійної діяльності, якою, в даному випадку, є адвокатська діяльність.

Відповідно податкової звітності, у 2017 року сума одержаного нею доходу (гонорару) склала 19 000 грн, а документально підтверджені витрати на здійснення діяльності - 30 204,81 грн. Отже, у підсумку, вона отримала збиток у розмірі 11 204,81 грн, а тому доходу, що підлягав оподаткуванню, не мала.

Форма ж електронної декларації, яку заповнювала як кандидат на посаду судді Верховного Суду, зокрема її розділ 11 “Доходи, у тому числі подарунки”, не передбачає технічної можливості внести відомості про від’ємний дохід (збитки), а тому відомості щодо доходу, отриманого у цей період, вона у декларації взагалі не зазначила.

Проте, згідно з пунктом 7 частини першої статті 46 Закону України від 14 жовтня 2014 року № 1700-VII “Про запобігання корупції” у декларації зазначаються відомості про отримані (нараховані) доходи, серед яких і гонорари, а не доходи від здійснення незалежної професійної діяльності, що підлягають оподаткуванню, як помилково вважала кандидат.

Також під час співбесіди з кандидатом з’ясувалася й інша інформація, яку Комісії надала Громадська рада доброчесності.

Зокрема, що кандидат у розділі 4 “Об’єкти незавершеного будівництва” електронної декларації за 2017 рік указала наявність права користування об’єктом незавершеного будівництва, якою є квартира площею 80,9 м², у місті Кропивницькому, та зазначила, що цей об’єкт належить їй або члену її сім’ї на праві власності відповідно до Цивільного кодексу України. Водночас, згідно з цією декларацією, право власності на цей об’єкт в установленому законом порядку не зареєстровано і відомості про найменування та код юридичної особи - власника цього об’єкта незавершеного будівництва кандидат у декларації не зазначила, посилаючись на те, що член сім’ї такої інформації не надав.

Дуковська Т.М. пояснила, що у розділі 3 “Об’єкти нерухомості” декларації указала квартиру площею 80,9 м² у місті Кропивницькому, яку вона разом із сім’єю отримала внаслідок приватизації державного житлового фонду. Свідоцтво про право власності на це житло видане 10 лютого 2000 року керівником органу приватизації, і згідно з ним власниками квартири є вона, її чоловік Дуковський О.Л. та ОСОБА_1 та ОСОБА_2.

Відповідно до законодавства, чинного на час приватизації квартири, указане свідоцтво зареєстровано в Кіровоградському обласному об’єднаному бюро технічної інвентаризації 11 лютого 2000 року, про що свідчить

відповідний запис на його звороті. У державний реєстр речових прав на нерухоме майно та реєстр прав власності на нерухоме майно відомості про цю квартиру не вносилися, а тому кандидат вважала, що відомості про цю квартиру підлягають повторному відображенню у розділі 4 “Об’єкти незавершеного будівництва” декларації.

Втім, таке декларування об’єкта нерухомого майна кандидатом Комісія вважає безпідставним.

Окрім цього, кандидат зазначила чоловіка та сина джерелом отриманих ними ж доходів, у той час як таким джерелом відповідно до роз’яснень Національного агентства з питань запобігання корупції є фізична або юридична особа, яка нарахувала та фактично виплатила такий доход.

Надаючи оцінку усім установленим обставинам, Комісія виходить з такого.

Відповідно до статей 1, 3 розділу I Кодексу суддівської етики, затвердженого XI черговим з’їздом суддів України 22 лютого 2013 року, суддя повинен бути прикладом неухильного додержання вимог закону і принципу верховенства права, присяги судді, а також дотримання високих стандартів поведінки з метою зміцнення довіри громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду. Суддя має докладати всіх зусиль до того, щоб на думку розсудливої, законослухняної та поінформованої людини його поведінка була бездоганною.

Під суддівською етикою слід розуміти певну систему базових принципів регламентації поведінки суддів у судовому засіданні, в суді та позасудової поведінки, які сформовані з урахуванням особливостей професійної діяльності судді та створені для підтримки суддівських стандартів, діють об’єктивно і незалежно з метою збільшення значущості існуючих правових норм та правил поведінки для суддів.

Високі стандарти поведінки полягають у тому, що суддя як на роботі, так і поза її межами, в повсякденному житті, має демонструвати таку поведінку, щоб учасники процесу і оточуючі бачили в ньому еталон порядності і справедливості - високоморальну, чесну, стриману, врівноважену людину. При цьому суддя має не лише подавати особистий приклад, а й пропагувати етичну поведінку серед учасників процесу та оточуючих, вимагати такої поведінки від інших.

Дуковська Т.М. претендує на одержання повноважень посадової особи, уповноваженої на виконання функцій держави - здійснення правосуддя, тому при вирішенні питання про можливість призначення на посаду, Комісія зобов’язана урахувати всі обставини, в тому числі й ті, що негативно характеризують кандидата.

Професійні та моральні якості суддів відображають рівень здійснення правосуддя в державі. Посада судді вимагає як максимальної концентрації професійних знань, так і високого рівня моральних якостей особи, а тому особисті й моральні якості кандидата на посаду судді є поряд із професійними якостями визначальними характеристиками при вирішенні питання про призначення його на посаду.

Відповідно до статті 7 Кодексу суддівської етики суддя повинен

старанно й неупереджено виконувати покладені на нього обов'язки, вживати заходів для поглиблення своїх знань і вдосконалення практичних навичок.

Допущення помилок при заповненні декларації свідчать не лише про недбале ставлення Дуковської Т.М. до її заповнення, а й породжує обґрунтований сумнів в її можливості сумлінно виконувати обов'язки, що на неї покладатимуться у разі призначення на посаду судді.

Відповідно до пункту 4 глави 6 розділу II Положення рішення про підтвердження здатності здійснювати правосуддя суддею (кандидатом на посаду судді) у відповідному суді ухвалюється у разі отримання ним мінімально допустимих і більших балів за результатами іспиту та оцінювання критеріїв особистої і соціальної компетентності, а також бала, більшого за 0, за результатами оцінювання критерію професійної етики чи критерію доброчесності.

З огляду на викладене, Комісія дійшла висновку, що Дуковська Т.М. не підтвердила відповідності високим стандартам професійної етики та доброчесності, які ставляться до кандидата на посаду судді Верховного Суду, а тому кожен із критеріїв «Професійна етика» та «Доброчесність» кандидата Дуковської Т.М. оцінено у 0 балів. Тож, за результатами оцінювання вона не підтвердила здатності здійснювати правосуддя у Касаційному цивільному суді у складі Верховного Суду.

Керуючись статтями 88, 93, 101 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», Положенням про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, Комісія

вирішила:

визнати Дуковську Тамілу Миколаївну такою, що не підтвердила здатності здійснювати правосуддя у Касаційному цивільному суді у складі Верховного Суду.

Головуючий

А.О. Заріцька

Члени Комісії:

Т.Ф. Весельська

С.М. Прилипко